

"La nostra vida cristiana és de cosmètica?"

Dc, 15/10/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dimarts 14 d'octubre de 2014*

La fe no té la necessitat d'aparença, sinó de ser. No té la necessitat d'omplir-se de cortesies, una mena d'hipocresia, com d'un cor amb la capacitat d'estimar d'una manera genuïna. El Papa Francesc fa referència a l'Evangeli del dia -aquell del fariseu que es sorprèn del Mestre per què no aconsegueix amb les neteges obligatòries abans de menjar- el Papa va remarcar que Jesús "condemna" aquest tipus de seguretat totalment centrada en l'acompliment de la Llei."

"Jesús condemna aquesta espiritualitat de la cosmètica, semblar bons, bonics, però la veritat interior és un altre cosa! Jesús condemna la persona de bones maneres però de mals costums, costums que no es veuen, però que es fan d'amagat. Però l'aparença és correcta per les persones a qui els hi agrada passejar per les places, fent veure que pregunten, "maquillant-se" amb una mica de debilitat quan fan dejuni... Per què el Senyor és així? Mireu que són dos els adjectius que es fan servir aquí, però relacionats: avidesa i maldat."

"Sepulcres blanquejats" dirà Jesús d'ells a un passatge semblant a l'Evangeli de Mateu, remarcant certes actituds que Ell defineix amb duresa com "immundícia", "podridura". Doneu com a almoïna tot allò que teniu dins, és la seva contraproposta. "L'almoïna -va recordar el Papa- ha sigut sempre, a la tradició de la Bíblia, tant de l'Antic com del Nou Testament, una vara per mesurar la justícia". També Pau, a la Lectura d'avui, discuteix amb els Gal·lats pel mateix motiu, per la seva afecció a la Llei. I idèntic és també el resultat -insisteix el Papa- "la Llei sola no salva."

"El que compta és la fe. Quina fe? Aquella que es torna laboriosa per mitjà de la caritat. El mateix raonament de Jesús al fariseu. Una fe que no serveix només per pregar el Credo: tots nosaltres creiem en el Pare, el Fill i l'Esperit Sant, en la vida eterna... Tots som creients! Però aquesta és una fe immòbil, no activa. El que serveix en Jesús Crist és el treball que ve de la fe, o millor la fe que es torna laboriosa en la caritat, es a dir, que es torna contra l'almoïna. Almoïna en el sentit més ampli de la paraula: aquella que es desprèn de la dictadura del diner, de la idolatria del diner. Tot desig ens allunya de Jesús Crits."

El Papa Francesc va recordar un episodi de la vida del pare Arrupe -Prepòsit General de la Companyia de Jesús-. Un dia, una rica senyora el convidà per donar diner per les missions dels jesuïtes al Japó, on ell estava treballant. L'entrega del sobre es produí pràcticament davant la porta i davant de periodistes i fotògrafs. El pare Arrupe explicà que havia patit "una gran humiliació", però va acceptà els diners "pels pobres del Japó." I quan va obrir el sobre, va trobar deu dòlars..." Preguntem-nos -va concloure el Papa- si és la nostra és una vida cristiana de cosmètica, d'aparença o és una vida cristiana amb una fe laboriosa en la caritat."

Jesús ens aconsella això: No fer sonar la trompeta. El segon consell: no donar només el que sobra." I ens parla d'aquella velleïta que donà tot el que tenia per viure" i elogià aquella dona per haver-lo fet. I ho va fer una mica d'amagat, potser

perquè s'avergonyia de no poder donar més.”

Traducció: Paloma Llorente -Catalunya Religió